Написав Міша Шепетько
Неділя, 06 липня 2014, 13:28

Церква

Церква,- і тільки церква
І вже все з чистого листа.
Іду я в царство те небесне,
Де є радість нашого Христа.
Да так було раніше зовсім не давно,
Не так як зараз , а по другом,
І ми були зовсім близько,
До неба з Ісусом Христом.
Но все змінилось і розійшлись,
Не ма вже тієї благодаті,
Яку давав нам Ісус Христос,
Щоб жити нам з Богм раді.
Церква вже змінилась,
Вже не та як раньше,
Свята і нідеб не розбилась,
А зараз , а зараз страшно.
Ламає її цей світ не чистий ,
Зажав її в мертву хватку ,
Не впізнати її вже пречистой,
Не перенесе вона слідуючого акту.
Ослабла і дуже ослабла,
Як пташка з перебитим крилом,
Ішла вона і раптом упала,
У яму з великим тим злом.
Да , ми уваги цьому не виділяєм,
Бо у нас все як було,
Нічого доброго ново , і також старо вже не маєм,
Бо воно від нас все давно відійшло.
Чого,чого так із нами,
Господь Бог поступив,
Тож ми є Його дочерями й синами,
Він нас спас і нас він полюбив.
А ми все питаєм,
Дети Господи Ти нам поможи,
Оздоров , освяти , ісцели нічого не маєм,
Господь Ти нам дорогу свою покажи.
Молитви і славу приносим,
До Господа Бога в наше майбуття,
Ми молим і просим,
І не звертаєм уваги на наше із вами життя.
А наше життя залите гріхом і злобою,
І соблазн і крутість в серці живе,
І гріх вже керує тобою,
Айфони , смартфони манять тебе.
І в сестрах вже юбки не прилічні,

Манять до себе всякий лишній взгляд,
А соблазн страшніше смертній тіні,
Це хуже ніж смертельний яд.
Тож ми дивимось на інших,
І поступаєм як вони ,
Хочем не бути одним із лишніх,
А мати авторитет перед людьми.
І ми спішим понравитись людині,
А до Господа Бога ми не спішим,
Но не вже у нас ключі від царства нині,
Но не вже ми прощаєм як грішим.
А ще питаєм Боже що не так,
Миж все по твоєму закону,
А як біля лісу перед ближнім зжимали кулак,
І даже в дома на Біблію не глянув,
А там , а там все до детальки,
Розписано як треба жить,
Читай сестра брат Біблію і не тільки,
Старайся більше не грішить!